

ЦАНА 50 Н. ФЭН. — PREIS 50 Pf.

ERSCHEINT VIERTELJÄHRLICH 3 MAL MINDESTENS

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE“DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“THE BELORUSSIAN NEWSPAPER
„THE FATHERLAND“

№ 5—6 (619—620)

Травень 1964 (Mai 1964)

Год выдання 18 (18. Jahrgang)

Божай Міласьцю

**Свяшчэнны Сабор Яшкапаў Беларускае Аўтакефальнае
Праваслаўнае Царквы на Чужыне**

**да ўсячэснага духавенства, пра падобнага манаства і ўсіх багалюбных вернікаў на-
шых на чужыне й на бацькаўшчыне пра бываючых**

Вялікоднае Архіпастырскае Пасланьне Хрыстос Уваскрос!

«Бо Уваскрос Ты, Хрысьце усе як ангелы славілі Хрыста, і Ён большай меры, чым мы навет спадзя-
Божа, падараўшы съвету вялі-
радаваўся разам зь імі, багаслаўляў-
шую міласьцю».

(Трапар 7-га Гласу).
УЛЮБЛЕНЫ ДЗЕЦІ НАШЫЯ!

Вялікі Дзень, або Вялікдзень. Так назваў наш пабожны народ гэты слаўны Дзень Уваскрасення Хрыстовага. Так, адзіны гэта Дзень па велічыі сваёй! Можна было бы навест пра скажаць: ДЗЕНЬ, бо ўсё іншае прабач яго — НОЧ! Больш таго, толькі там жыцьцё, куды пранікае съвято гэтага Дня. А дзе німа съвято гэтага, там ні толькі нач часова, а noch вечная, бог съмерць.

Пакуль не зазвязала Боская Святота, жыцьцём на зямлі было ча-
каньне, спадзяванье на гэты Дзень. А калі прыйшоў гэты Дзень, дык тое толькі зъяўляецца жыцьцем, што пра-
съвятылеца ягонім Святылом Невя-
чэрнім, што стала імкненца да Жы-
вога Хрыста, Каторы Сваёю съмерцю перамог зло, няпраўду ѹ самую съмерць зрабіў нас спадкаемцамі жыцьця вечнага праз нашае жыцьцё у Ім. Тому Вялікдзень — нашая жы-
вая супольнасць зь Ім, нашая ра-
дасць няўымоўная, ня толькі Яго-
на, але і наша перамога, па слову Яго: «Я ёсьць Уваскрасенне ѹ Жыць-
цё, і хто веруе ѹ Мне, хоць і памре,
жыць будзе» (10. II, 25).

І хто запраўды веруе ѹ Яго, Бога й Спаса нашага, хто ѹ жыцьці сваім злувіўся зь Ім, прынаўшы Яго ѹ сэрца сваё, той асабліва ѹ гэты слаўны Дзень Ягонага Уваскрасення разам з Ангеламі на вышынях Небесных пра-
бывае, і падобна Жонам Міраносікам радасні свае пастрымайця ня можа! Кожны для яго ўжо мілы брат, кож-
нага ён ужо съпшыць абніць, Вялі-
кодным пацалункам абдараўца, яму

гі злога духа! Ужо напаўдняюца ве-
Браты й Сёстры, і ўесь наш Вялі-
раю ѹ перамогу ўсіх воі Хрыстовыя, Беларускі Народ зь Вялікім, Съве-
нашыя браты й сёстры дома, на ка-
тарах і высылках, душамі сваімі

і троюном феба ѹ зямлі, бязъмеж-
нейшыя заражані ю Уваскрасен-
ня Хрыстовага, праменіне Міласьці¹
несьмяротнасці (І Кар. 6, 17).

І калі прарокі, натхнёныя Духам Святым, толькі прадбачылі гэту вялікую перамогу Хрыста над съмерцю, і ўжо радасна ўсклікалі: «Съмерць! дзе тваё джало? Пекла! дзе твая перамога?» (Ос. 13, 24), то як жа маем радавацца мы, калі Хрыстос ужо съмерці і пекла перамог, і нам жыцьцё вечнае падараў! Тому, вось, Мы ў заклікем вас: Радуйтесь! Радуйтесь ѹ натхнёна дзякуюце Хрысту за гэту Ягоную бязъмежную Ми-
ласьць да нас. Радуйтесь так, як ра-
даваліся нашыя пабожныя продкі на

Вялікдзень, калі ўсі нашыя любая Радзіма была адным сучэльнym мо-
рам радасні, калі ўсі абымалі сібе ўзаемна, і натхнёна прамаўлялі:
Хрыстос Уваскрос! — ЗАПРАЎ-
ДЫ УВАСКРОС! І ня было сядрд іх Хрыстоса, а была толькі гэтае варожасці, а была толькі

нікае варожасці, а была толькі

Вясна. Надыўшоу сезон адпачынкаў. Вялізарная колькасьць фірмай прапану юць шмат цікавых падарожжаў у розных куткі свету, рознай працалясці, рознага кошту. Пры гэтым кожная фірма, адна перед другой стараюца пабудаваць пляні свайго падарожжа, навет у адну і туло ж краіну так, каб яна прывала турystsіх і дала перавагу ейнай фірме.

А турыстаму толькі выбірай.

Я выбрала сабе ў гэтым годзе падарожжа ў Галяндью на сезон цвітценія тульпану. Люблю кветкі, а Галяндя славная гэтым на ўесь свет. Славная я іншым, але аб гэтым скажу крыху пазыў.

Я ня буду падаваць гісторычныя факты й даты, ці апісаць аб'екты, аб гэтым треба было б пісаць цэлы трактат. Я проста хачу расказаць свае асабісты ўражаныні з гэтага падарожжа і што дае такое падарожжа звычайному чалавеку.

Падарожжа зь Мюнхэну й назад трывала ўсяго 7 дзён. Ехал аўтобусам. Група складалася з 35-ці асобаў, на чале з гідом.

Склад групы быў такі: Немцы, Аўстрыйцы, адна Расейка й адна Беларуска — гэта я.

Людзі выбарами аднаго і таго ж маршруту падарожжа.

Раніцай а 7-ай гадзіне ад'яжджаём. Спачатку сядзім моўчкі, ніхто ня ведае, чаго пачаць размову. Толькі пільна слухаем тлумачныні гіда і ўглядаемся ў вокны.

Праяжджаём шмат якія мясцовасці й гарады, у найбольшых гарадох спыняемся. Першы спынак — горад Нюрнберг. Аглядам ягоны цэнтр, будынак, дзе ад'яўляўся ў 1945-46-ым гадзе ведамы Нюрнберскі судовы працэс над гітлерскімі злачынцамі Другой Сусветнай вайны і робім паўзу на абед. Вось тут засталом і пачынаецца знаёмства ѹ контакта паміж турыстамі. Атмасфера становіща зусім сябровай.

Мінаем Нюрнберг і трапляем у Рэйнскую вобласць. Усе схілы невялікіх гораў ўзьвышаў пакрытыя вінаграднікамі, фруктовымі садамі, ягаднікамі. Па Рэйне ўсе бакі наспінна рукою танціўляючы судны й баржы. Мы спыняемся ў Рудэрзгайме на Рэйне, галоўным цэнтры ўніверсітета. Адведаем старадаўнія кварталы малюнічага гарадка, у якім знаходзім помнік сусветнай архітэктуры — вінныя тавары. Каштаем рэйнскае віно. Куплем сувеніры й пасылаем прывітальныя паштоўкі родным і сябром.

Далей па беразе Рэйну едзем калія скалы Лёралай. Аб ёй склалася прыгожая легенда, якую прыгадвае ў сваім творы Гайнз. Прыйжджаём у Кобленц, дзе начуем у гатэлі.

Крыху адпачыўшы накроўляемся ў Бон. Аглядаем будынак Парламанту, Бетховенскую канцэртную залю. Паслья — у Кельн. Здалёк ужо бачым вежу

сталі рабаваць насельніцтва, арыштоўваць беларускіх ахвіцэраў, каторыя наведвалі мястечкі й вёскі дзеля вярбоўкі ў беларуское войска і г. д.²²

Зноў пасыпаліся пратэсты ўраду БНР, Беларускага Міністра і жамойцкай ўраду на Мінай Канфэрэнцыі ў Парыжы. Вынікам іх быў паўторны прыезд аліянцкай місіі ў Варшаву ў канцы сакавіка 1919. Лéйд Жорж гэтак выказаў абураныне на нагласыц польскай агрэсіі:

«Мы здабылі свабоду для народаў, якія ня мелі найменшае надзеі на яе — для Чэхаў, Палякаў і іншых; яны атрымалі яе коштам кръві Італянцаў, Французаў, Ангельцаў, а цяпер мы маем найбольшыя клопаты, каб не дапусціц іх захопліваць тэрыторыі іншых народоў ды наўядыц гэтым народам такую самую тыранію, пад якой яны самі цярпелі стагодзьдзяя».²³

Але вартасць гэтых місіяў была невялікая. На чале іх стаялі людзі, якія ня мелі паніцця аб народах б. царскай імперыі, ведалі толькі Палякаў і іх падтрымоўвалі. Так у чарговай місіі Нулен і Лéрд Говард занялі адразу прапольскас становішча. Яны выкасаліся за перадачу Польшчы ўсіх беларускіх зямель Віленшчыны й Горадзеншчыны, за выніткам Свянцяншчыны, звужаючы інтарсы жамойцкай дзяржавы да этнографічнай Жамойці, аддаючы ёй Свянцяншчыну за жамойцкі павет Марыямполя. Гэта была палітыка Пілсудзкага, які не хацеў забіраць Жамойці, а толькі беларускія землі.²⁴

Пілсудзкі гэтак хваліўся аб прапольскасасці місіі ў лісьце да Лявона Васілеўскага:

«Цяпер мне ўдалося адчыніць дзіверы для палітыкі адносна Беларусі й Літвы. У часе быцця тут (у Варшаве) прадстаўнікоў Аўтантаны я толькі наклаў у вушы прадстаўніку Англіі ад спраўах літоўскіх, што калі ён будзе мець упłyў на гэтыя справы, дыскудуно, што гэта будзе мець упłyў для нас карысны ды насяупярэчны нашай думцы вызваленія нашых крэсавіц бальшавікоў».²⁵

Польскай агрэсіі палітыцы спрыяла яшчэ пастанова жамойцкага ўраду аб эвакуацыі жамойцкіх войск з Горадні й Горадзеншчыны на пачатку красавіка. У гэтым спрабе Беларускі Міністар Я. Варонка 11 красавіка 1919 г., ужо пераехаўшы ў Коўну, гэтак пісаў да Цымэрлі:

«Зъ верагодных крыніц мне ведама, што жамойцкі войскі пакідаюць у найбліжэйшай будучыні г. Горадню, паслья чаго польскія легіёны думаюць заняць Горадню і звышчыц усю работу беларускіх арганізаціяў. Прашаю мяне павядоміць, маг-

Падарожжа ў Галяндью

(Нататкі з турыстыкі)

сусветна ведамага Кельнскага Сабору. Цікава паглядзець. Звычайна гэты сабор поўны турыстіш і аглядаюць яго як гісторычны помнік, а мы трапляем у нядзелю і маем мацьмасць прысутнічаць на ўрачыстай Багаслужбе з узделам кардынала, яліскапу і шматлікага духовенства. Сабор быў перапоўнены вернікімі. Званы, сувечкі і запаленныя люстры стваралі ўражанье величы, адпаведнае сусветнай славе сабору.

Сядаем у аўтобус і праз Рурскую вобласць накроўляемся да галяндзкай граніцы. Аб Руры хоцьца сказаць хоць некалькі слоў. Паслья бачаных намі чистых гарадаў з зялёнімі паркамі і фантанамі, Рурская вобласць разіць сваёй суровасцю. Работніцкі пасёлкі ахутаваныя дымам, паветра атручанае перагаранем. Глеба мокрая. Усё выглядае брудным і няютлівым.

Але ў гэты суровасці адчуваеща веліч. Гэта цэнтр металургічнай прамысловасці Заходнія Нямеччыны, раён здабычы кошкі і вугалю.

Едзем далей. Хутка зынкае нудны пэйзаж Рурскай вобласці. Ізоў зялёныя палі і сувяже паветра. Тут пачынаецца галоўная мэта нашага падарожжа. Ветліва спатканыя пагранічнымі ўладамі — мы ў чакані Галяндью.

Ужо здалёк відаць нацыянальную адзнаку гэтай краіны — галяндзкі вялікі, пабудаваныя, як нам кажуць, 300 год таму. Да гэтага часу яшчэ працуе. Яго, як нацыянальны помнік, ахоўвае дзяржава. Потым мы бачым іх шмат на палёў і пазыней на малюнках посуду, на цукерках, розных сувенірах.

Шырокая рассыпіцаўца зялёнія, падзеленая на загоны маленькімі каналаў і пашы для хатніх жывёл. Трава сакавітая і на ёй пасуцца вялікія статкі жыцьцяў гэтага гораду. Кажны дом мае сваю індывідуальнасць, свой стиль, сваю архітэктуру. І гэты сваеасблівість надзвычай старана захоўваецца Галяндзіямі. Ёсьць дамы, пабудаваныя больш за 300 год таму, і калі цяпер робіцца змены ў сядзібіне, але нічога з фасаду. Пабудова дамоў з прычыны каналаў вельмі дорага капште. Таму ў сядзібіне з пірамідальнай пірамідай на некарысную плошчу амаль нічога не дaeцца. Няма, напрэклад, калідораў, склепаў. Усходы, якія вядуць на другі паверх, страшнна крутыя.

Як ведама, Галяндья славная на ўесь свет сваім сырэм і рознымі мачоўскімі прадуктамі. Развітая тут таксама сывінагадоўля і птушкагадоўля. Але гэтым мы ня цікавімі. Мэта нашага падарожжа — кветкі. Едзем у глыб краіны, на жвінчуючай палі Гарлему і 28-мі кіляметравую выстаўку кветак у Койкенгоф.

Ніколі ня бачыўшы гэтага, цяжка сабе ўяўвіць, што гэта за прыгажосць! Перад намі, як пудоўны разнікаўляровы дыван, рассыпіцаўца неабязяжныя палі кветак. Глядзіш — тут толе тульпанаў і гіяцнітаў, там крокусаў і нарцысаў. Цяпер іхні сэзон. Пазыней будзець іншыя. Пад сонцам усё зіхачыц, паветра

адмисловая ж — выстаўка турыстаў на пірамідзе падзеленая на загоны маленькімі каналаў і пашы для хатніх жывёл. Трава сакавітая і на ёй пасуцца вялікія статкі жыцьцяў гэтага гораду. Калія аўтамашынаў у Галяндзі. Галоўныя спо-

брамы спатыкаюць нас прыгожыя дзяўчаткі ў багатых нацыянальных галяндзкіх строях. Ветліва запрашаюць нас на выстаку, прыпанаюць канспекты, дазваляюць сябе фатаграфаваць. У сядзібіне парку вялікія павільёны, дзе сабраныя нацыялічнае калекцыя тульпанаў, розныя колераў і гатунку. Усе яны пасаджаны ў форме шахматнай дошкі.

Вялікую ўвагу турыстіш прыцягвае спэціяльна вырашаны ў памяць Амэрыканскага Прэзыдэнта Джона Кенеды новы гатунак тульпанаў. Гэта высокі залаціста-жоўтага колеру вялікі тульпан, вельмі прыгожай формы. Глядзіш на яго і думаеш, як ён запраўды адпавядае севетскаму, незабытнай постады прэзыдэнта.

Треба адзначыць, што каналы ў Галяндзі наядзвычай чистыя. Аказваецца, што ў іх штодня мяняецца вада. Адчыніоща шлюзы, брудная вада спущаецца ў напаўнену чистай вадой.

Адведалі мы ў Амстэрдаме музей з карцінамі Рэмбрандта, а таксама прорт.

З Амстэрдаму накроўляемся ў Гаагу

каля Паўночнага Мора, 3-ці паводле вялікіх горад Нідэрландаў і нарышце ў Дэльтф, ведамы галяндзкім фаянсам. Куплем сабе сувеніры, і — далей у Ротэрдам. Гэты горад у часе вайны быў зруйнаваны і адбудаваны ўжо ў мадэрністскім стылі.

Паслья прац Бреду едзем у Антверпен. І мы — ў Бэльгіі.

У Антверпене агледзелі Катэдральны Сабор з абразамі Рубенса. Адведалі ягоны дом, ягоную мастацкую школу-атэлье.

Цяпер ізноў 3-охгадзіннае падарожжа на параплаве ў Антверпенскім порце. Антверпен — вялікі прыбродзішчы. Усе пабудаваны на вялікіх хвалях, здзялкі позе фігура марак, які ўзлічнілі ў часе вайны. На калёне 90 метраў вышыні стаіць у імклівой позе фігура марака, які ўзлічнілі ў часе вайны. На калёне 90 метраў вышыні стаіць у імклівой позе фігура марака, які ўзлічнілі ў часе вайны.

Паслья прац Бреду едзем у Антверпен. І мы — ў Бэльгіі.

У Антверпене агледзелі Катэдральны Сабор з абразамі Рубенса. Адведалі ягоны дом, ягоную мастацкую школу-атэлье.

Цяпер ізноў 3-охгадзіннае падарожжа на параплаве ў Амстэрдаме музей з карцінамі Рэмбрандта, а таксама прорт.

З Амстэрдаму накроўляемся ў Бруссэль.

Раніцай паслья съняданьня мы пачынаем апошні дзень нашага падарожжа.

Варочаемся ў Нямеччыну.

Едзем у Майнц. Тут адведаем музей Гутэнберга, вынаходцы першага друкарскага станка ў 15-ым стагодзіні. Бачылі пісці і першыя друкаваныя кнігі.

Далей праездам спыняемся, каб пазнаеміцца з працай ведамай фірмы наядмісціца шампанскага Купфэнборг. Пазнаеміцца нам увесе працэс ягоной вытворчасці, расказаць ў кароткіх рысах гісторыю развязаныя фірмы.

Гаспадары фірмы частуюць нас ш:

панскім і вясёлым вылічніцамі

аўтобан Штутгарт-Мюнхэн. Гэта апошні этап падарожжа.

Ізноў прышлі. Уражаны ў шампанскім

Кажны перараде ў памяці ўсё бачане

робіц вяселавыя і параўнаныні, да ўсяму ацэнку.

Я, пераношуць думкамі ў Беларусь і

не знаходжу адказу на балючое пытанье:

</div

ДАЛЕЙШЫЯ ПОШУКІ МІНЭРАЛЬНЫХ ЗАЛЕЖАКІ

Пасяль таго, як на Беларусі былі знайдзены і ўжо эксплюатацьца багатыя залежы мінеральных соляў, былі выкрытыя залежы жалезных руды, каменнага вугалю і іншых карысных выкапаній, — ціпер праводзіца пошуки нафты. Часапіс «Беларусь» за люты гэта году паведамляе:

«Пошуки нафты разгорнутыя на ўсходзе Беларусі, але асноўная работа вядзецца на Палескай нізіне. У раёне Мазыра даследнікі прарабурылі шчыліну на глыбіню 4 кіляметры. Хутка побач вырасце які ўздымае ў вышыню, глыбна шчыліны якой будзе 4,5 кіляметра. Амаль у кожнай шчыліне ёсьць прыкметы нафты. Побач гораду ўзводзіцца гарадок геолягія».

У Мазыре праектуецца пабудаваць буйны хэмічны камбінат. Ціпер геолагі пасяляхова займаюцца разведкай мясцовых каменных соляў. Якосьць солі, здабытая з трох шчылін, — выдатная».

ДЗЕ КУПІЦЬ ЭЛЕКТРЫЧНУЮ ЛЯМПАЧКУ?

Чытак рэспубліканскай газеты «Звязда» пісаў у рэдакцыю:

«Вось ужо значны час мы ня можам набыць электрычных лямпай. Ня раз наведвалі сельскія магазыны, ездзілі ў раённы цэнтр. Работнікі гандлю даюць стандартны адказ: „Лямпаў у продажы няма”».

Газета «Звязда» з II красавіка дадала ад сябе:

«Сыналы на адсутнасць у продажы электрычных лямпай прыйшли у рэдакцыю таксама з Аршанска і Хойніцкага раёнаў. Аўтары скардзіліся, што няма дзе купіць звычайнае электрычнае лямпачкі».

Ды ці толькі лямпачкі...

НАРОД ШАНУЕ РЭЛІГІЙНЫЕ СВЯТЫ

Камуністычнае атэстычнае прарапаганда на Беларусі даследае нябывалых памераў. Але які ўплыў гэтая прарапаганда мае на насељніцтве? Аб гэтым можна меркаваць хочы з рэпартажу з калгасу «Савецкая Беларусь» Слуцкага вытворчага ўпраўлення, зъмешанага ў эпізе «Чырвоная Змена» з 9 красавіка.

«Чарачая пара — вясневая сяўба. А ў «Савецкай Беларусь» адчуваецца...»

«Савецкая Беларусь» адчуваецца...»

У Лёс Анджэлес (ЗША)

Беларусы з Лёс Анджэлес і ваколіцаў адзначылі 46-ыя ўгодкі абвешчаньня Незалежнасці Беларускай Народной Рэспублікі ў нядзелю 5 красавіка.

Святкаванье заранеяў падтрымала і правяла супольна Беларуска-Амерыканскіе Задзіночаныне (БАЗА) і Беларускі Кангрэсавы Камітэт (БККА). Урачыстасць адкрыла прадстаўнік БККА на штат Ка-

ліфорнія сп. Ч. Найдзюк. Вёу праграму ёсьць напамінам для нас, што варта змагацца ў памір'е за свабоду.»

Кантрэмэн Крэйг Томэр з Вашынгтона пісаў, гаворачы аб нашых суродзіцах на Бацькаўшчыне: «У 46-ыя ўгодкі я злучаюся з Вамі ў малітве, каб яны былі вызвалены з савецкага іяволі... Мы мусім дапамагчы здабыць іхную незалежнасць... Хай яны атрымаюць хуткую незалежнасць... — гаворыцца ў дэклараціі губернатора.

Гэтак губернатор Каліфорніі Эдмунд Д. Браун у сваім прывітанні пісаў, што ўгодкі 25-га Сакавіка важныя таксама і для ўсіх вольных людзей: «Ёсьць надзея ў веру ў гэтым святкаванні, а таксама ў сум... Ня глядзячы на чысткі ды прыгнёт, беларускі народ ная страсцю наядзе, што ён здабудзе свабоду ў незалежнасць...» — гаворыцца ў дэклараціі губернатора.

Мэр гораду Лёс Анджэлес Самуэль В. Ерты ў сваім прывітанні выказаў шмат прыяцельскіх пачуццяў і пажаданьняў на адрес Беларуса. Сваё прывітанне ён закончыў словамі: «Саветы могуць палітычна дамінаваць над вашай Бацькаўшчынай, але яны ніколі не змогуць паніваліць сэры ў розум ейнага народа. Дарога наперадзе можа быць даўтая ічняжка, але свабода пераможа...»

Федэральны сэнатар Каліфорніі Кікэль у сваёй тэлеграме з Вашынгтону выказаў сваю поўную падтрымку імкненіям Беларуса дзял незалежнасці і сваім намер прамовіць у сонца з нагоды ўгодкаў Акту 25-га Сакавіка. Сэнатар Кікэль выказаў свой жаль, што на змоужа быць з Беларусамі на святкаванні Дня Незалежнасці. У сваім прывітанні сэнатар Кікэль піша, што хоць незалежнасць Беларусі трывала коротка, гэта «нічук не памянашае шляхотнасці ідзе-

алаў і практичных мэтаў, што інсіпіравалі гэты акт... Памяць гэтага яснага момэнту Беларускай Незалежнасці ёсьць сініня агнём надзеі для ўсіх паніволеных народоў Усходніх Ёўропы ды ўсіх паніволеных людзей на съвеце. Бязупынныя натугі беларускага народу ўнутры краю ў за ягонымі межамі съкінуць ярмо комуністычнага паніволен-

адбеларускіх арганізацыяў былі атрыманыя прывітанні ад Згуртавання Беларуса ў штату Ілінойс, Беларускага Кангрэсавага Камітэту з Нью-Ёрку і іншых. Прачытав прывітанні сп. Ч. Найдзюк.

Рэфэрат, аб Акце 25-га Сакавіка, падрыхтаваны сп. А. Віныцкім, прачытала Найдзюк. У рэфэрэце былі падчынены ўсе домакратычныя прынцыпы, на якіх была заснавана Беларуская Народная Рэспубліка.

Мастацкая частка пачалася дэкламацыямі патрыятычных вершаў і вершаў спэцыяльна прысьвечаных 25-му Сакавіку дзесяткі мясцовай беларускай калёні. Свайм ўласнымі вершамі «Каханай староніцы і «Пра дзеда Міхэя» усіхваливаў прысунутыя.

Культурным пунктом мастацкай праграмы было выступленне ведамай беларускай съявачкі Марыі Мяленцевай. Яна трymала ўсіх у захапленні мастацкім выкананнем урэбку з опэры Шагалова па словах Н. Арсеневай «Ляснове возера», народнай песні «Я табун съедаю» і песні на слова Ул. Клішевіча «Праляцелі гусі» ў музычнай апрацоўцы А. Мяленцева. Далей съявачка выканала беларускую народную песню «Пальмочак» і «Васілёнкі» на слова М. Кавалы, Акампаніяла А. Мяленцеву. Уздельнікі ўрачыстасці шчыры падзякаўалі спадарству Мяленцевым за мацтва выступленне.

Урачыстасць закончылася адсыпваннем беларускага нацыянальнага гімну.

Традыцыйны пачастунак даўмагчымасцю свабоднаму выяўлению пачучцяў і тэмпарамантаў. Можна згадаць, што найбольш весяліліся наймалодшыя ўздельнікі ўрачыстасці — дзеці, групу зь якіх паказаў зімешчаны побач з дзімак.

У Таронта (Канада)

У залі Сакавіковых урачыстасці ў Таронта

Сакавіковыя святкаваны ў Таронта (Канада) адбыліся 22 сакавіка ў залі Славацкай Лігі. Апрача Беларуса, на ўрачыстасці прысутнічала шмат прадстаўнікоў канадскіх федэральных і лякальных уладаў.

Адкрыта ўрачыстасць і кіраваў ёй прадстаўнік Беларускага нацыянальнага Аб'яднання сп. Я. Пітушка. Даўкад на эмблеме ўгодкаў абвешчаны Незалежнасці Беларусі прачытала сабра Згуртавання.

У МАНЧЭСТАРЫ (АНГЕЛЬШЧЫНА)

Беларусы гораду Манчэстар 46 ўгодкі абвешчаны незалежнасці Беларускай Народной Рэспублікі адзначылі 26 красавіка. У гэты дзень у англіканскай царкве на Ватэрло Роад айцэн Я. Абабурка, съявтар БАПЦ, адправіў для беларускай грамадзкасці гораду ўрачыстую Багаслужбу з нагоды беларускага нацыянальнага съяўта і сказаў прыгожае прынагоднасць.

Беларускім нацыянальным гімнам, у выкананніх кору, урачыстасць была закончана. Даўні яшчэ час мы залі, пакуль яе не зачынілі, а пасля перад будынкам залі стаялі Беларусы і гутарылі на эмблеме Святыя, Акадэмі і іншых саюзаў спраў. Не съязжаліся дадому. Гэта дні ўсе мадней перажылі свае беларускія праблемы.

М. Н.

ПАВЕДАМЛЕНИЕ

Гэтым хочам паведаміць пра выхад з друку 2-ой кнігі «ЗАПІСАЎ» Беларускага Інстытуту Навукі ў Мастацтве. Кніга аўтамае 214 бачынкі і утрымоўвае цікавы матарыял з розных галінаў беларусаведы. Яна каптуге 3 ам. даляры або раўнавартасць у іншаземнай валюце. «ЗАПІСЫ» можна набыць у прадстаўнікоў «Бацькаўшчыны» адпаведнай краіны. З свайго боку просьм паважаных прадстаўнікоў «Бацькаўшчыны» выручаныя грошы за «ЗАПІСЫ» пераказаць на наступнае банкавае конто:

Weissruthenisches Institut für Kunst und Wissenschaft, e. V.
Konto Nr. 377612, Bayerische Hypotheken- und Wechsel-Bank,
München (Deutschland)

Адміністрацыя БІНІМ

Была прачытана тэлеграма ў ад канцлермана Сесія Кінга.

Ад беларускіх арганізацыяў былі атрыманыя прывітанні ад Згуртавання Беларуса ў штату Ілінойс, Беларускага Кангрэсавага Камітэту з Нью-Ёрку і іншых. Прачытав прывітанні сп. Ч. Найдзюк.

Рэфэрат, аб Акце 25-га Сакавіка, падрыхтаваны сп. А. Віныцкім, прачытала Найдзюк. У рэфэрэце былі падчынены ўсе домакратычныя прынцыпы, на якіх была заснавана Беларуская Народная Рэспубліка.

Мастацкая частка пачалася дэкламацыямі патрыятычных вершаў і вершаў спэцыяльна прысьвечаных 25-му Сакавіку дзесяткі мясцовай беларускай калёні. Свайм ўласнымі вершамі «Каханай староніцы і «Пра дзеда Міхэя» усіхваливаў прысунутыя.

Культурным пунктом мастацкай праграмы было выступленне ведамай беларускай съявачкі Марыі Мяленцевай. Яна трymала ўсіх у захапленні мастацкім выкананнем урэбку з опэры Шагалова па словах Н. Арсеневай «Ляснове возера», народнай песні «Я табун съедаю» і песні на слова Ул. Клішевіча «Праляцелі гусі» ў музычнай апрацоўцы А. Мяленцева. Далей съявачка выканала беларускую народную песню «Пальмочак» і «Васілёнкі» на слова М. Кавалы, Акомпаніяла А. Мяленцеву. Уздельнікі ўрачыстасці шчыры падзякаўалі спадарству Мяленцевым за мацтва выступленне.

Урачыстасць закончылася адсыпваннем беларускага нацыянальнага гімну.

Традыцыйны пачастунак даўмагчымасцю свабоднаму выяўлению пачучцяў і тэмпарамантаў. Можна згадаць, што найбольш весяліліся наймалодшыя ўздельнікі ўрачыстасці — дзеці, групу зь якіх паказаў зімешчаны побач з дзімак.

Пасля Літургіі, адпраўленай у мясоўдзень беларускай царкве, настаяцель царквы а. прат. Крыт адслужыў адұмысловы малебен з нагоды нацыянальнага съяўта ды сказаў прынагоднае казаныне.

Папады ўзнадзяжана ўрачыстая Акадэмія пры супрацоўніцтве афіліяваных пры БАЗА арганізацыяў — Жаночага Згуртавання ды Задзіночнае Беларуское Моладзі. Акадэмія адкрыта пасля чаго хор адспявав амэрыканскі нацыянальны гімн.

Даклад, прысьвечаны ўгодкам абвешчаны незалежнасці, прачытала Віктар Лукашевіч. Дакладчык унікліва праанализаваў гісторычнае і пыхсяліхічнае значэнне Акту 25-га Сакавіка. Ён адзначыў, наколькі факт абвешчаныя незалежнасці аблігяне наэтагу нашага народу ў кірунку рэалізаціі гэтае вялікіе мэты.

Паклямады губернатора штату Огэй — Джэймса А. Родэса і маёра гораду Кліўленд — Ральфа С. Ліхэра, у якіх згадана Згуртавання ды Задзіночнае Беларуское Моладзі. Акадэмія адкрыта пасля чаго хор адспявав амэрыканскі нацыянальны гімн.

У багатай мастацкай частцы Акадэміі, падрыхтаванай, як здэйсніць на вышыні сп. К. Кіслым, быт танцы, выступ дзінайчых аркестраў, выступ хору; з салёвым съпевам выступіла Оля Лукашевіч пад ажыянінім на акардоне Олі Дубаневіч. Оля Дубаневіч, якая музычна

Паклямады губернатора штату Огэй — Джэймса А. Родэса і маёра гораду Кліўленд — Ральфа С. Ліхэра, у якіх згадана Згуртавання ды Задзіночнае Беларуское Моладзі. Акадэмія адкрыта пасля чаго хор адспявав амэрыканскі нацыянальны гімн.

У багатай мастацкай частцы Акадэміі, падрыхтаванай, як здэйсніць на вышыні сп. К. Кіслым, быт танцы, выступ дзінайчых аркестраў, выступ хору; з салёвым съпевам выступіла Оля Лукашевіч пад ажыянінім на акардоне Олі Дубаневіч. Оля Дубаневіч, якая музычна

Паклямады губернатора штату Огэй — Джэймса А. Родэса і маёра гораду Кліўленд — Ральфа С. Ліхэра, у якіх згадана Згуртавання ды Задзіночнае Беларуское Моладзі. Акадэмія адкрыта пасля чаго хор адспявав амэрыканскі нацыянальны гімн.

У багатай мастацкай частцы Акадэміі, падрыхтаванай, як здэйсніць на вышыні сп. К. Кіслым, быт танцы, выступ дзінайчых аркестраў, выступ хору; з салёвым съпевам выступіла Оля Лукашевіч пад ажыянінім на акардоне Олі Дубаневіч. Оля Дубаневіч, якая музычна

Паклямады губернатора штату Огэй — Джэймса А. Родэса і маёра гораду Кліўленд — Ральфа С. Ліхэра, у якіх згадана Згуртавання ды Задзіночнае Беларуское Моладзі. Акадэмія адкрыта пасля чаго хор адспявав амэрыканскі нацыянальны гімн.

Паклямады губернатора штату Огэй — Джэймса А. Родэса і маёра гораду Кліўленд — Ральфа С. Ліхэра, у якіх згадана Згуртавання ды Задзіночнае Беларуское Моладзі. Акадэмія адкрыта пасля чаго хор адспявав амэрыканскі нацыянальны гімн.

Паклямады губернатора штату Огэй — Джэймса А. Родэса і маёра гораду Кліўленд — Ральфа С. Ліхэра, у якіх згадана Згуртавання ды Задзіночнае Беларуское Моладзі. Акадэмія адкрыта пасля чаго хор адспявав амэрыканскі нацыянальны гімн.

Паклямады губернатора штату Огэй — Джэймса А. Родэса і маёра гораду Кліўленд — Ральфа С. Ліхэра, у якіх згадана Згуртавання ды Задзіночнае Беларуское Моладзі. Акадэмія адкрыта пасля чаго хор адспявав амэрыканскі нацыянальны гімн.

Паклямады губернатора штату Огэй — Джэймса А. Родэса і маёра гораду Кліўленд — Ральфа С. Ліхэра, у якіх згадана Згуртавання ды Задзіночнае Беларуское Моладзі. Акадэмія адкрыта пасля чаго хор адспявав амэрыканскі нацыянальны гімн.

Паклямады губернатора штату Огэй — Джэймса А. Родэса і маёра гораду Кліўленд — Ральфа С. Ліхэра, у якіх згадана Згуртавання ды Задзіночнае Бел